

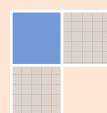
تیرماه

۱۳۹۱

روند

بررسی روندهای بین المللی در کنترل
مواد مخدر

ستاد مبارزه با مواد مخدر
دفتر روابط بین الملل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

**مجموعه مقالات، تحلیل ها و اخبار جهانی
مرتبط با مواد مخدر و جرایم هم پیوند**

شماره یازدهم

تیرماه ۱۳۹۱

فهرست مطالب :

۳	فهرست مطالب :
۴	آنچه در این شماره می خوانید :
۶	چکیده ای از
۶	اهداف ومباحث نشست توسعه استانداردهای بین المللی پیشگیری از مصرف مواد
۶	(۵- ۳ خرداد ماه در وین)
۱۰	وضعیت سوء مصرف مواد مخدر در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۱:
۱۶	نکات مهم گزارش UNODC در مورد وضعیت موادمخدر در جهان
۲۳	پیمانهای استراتژیک حصارهای امنیتی آینده افغانستان
۲۶	گزارش سال ۲۰۱۲ وزارت امور خارجه آمریکا درباره قاچاق انسان در افغانستان
۳۱	اخبار

آنچه در این شماره می خوانید :

- اهداف ومباحث نشست توسعه استانداردهای بین المللی پیشگیری از مصرف مواد (۵-۳ خرداد ماه در وین)

در اوایل سال ۲۰۱۱، مرکز کانادایی سوء مصرف مواد مخدر (CCSA) اعلام نمود که یک فرایند توسعه استانداردهای بین المللی در زمینه پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر را دنبال می نماید، لذا متعاقب آن تشکیلات و موسسات درگیر در زمینه فعالیت های پیشگیرانه نشستی را در سال ۲۰۱۱ ترتیب دادند تا از طریق رایزنی و همفکری بتوانند استانداردهای بین المللی در زمینه پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر را توسعه و بسط دهند. در واقع، یکی از اهداف نشست مذکور، این بود تا دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد قادر باشد در این خصوص، به دولت ها جهت ایجاد یک نظام جامع پیشگیری از مصرف مواد مخدر کمک نماید.

• وضعیت سوء مصرف مواد مخدر در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۱:

آخرین اطلاعات منتشر شده نشان می دهد سطوح استفاده از مواد افیونی در اروپا ثبات نسبی پیدا کرده است اما با وجود این نشانه ها، آژانس مواد مخدر اتحادیه اروپا بر این باور است که ویژگی های مساله مواد مخدر در اروپا در حال تغییر است. مراجعه کنندگان به مراکز درمانی مسن هستند، تعداد کمتری از آنها تزریق می کنند و گزارش هایی دال بر مصرف مواد افیونی - غیر از هروئین - در برخی از نقاط اروپا وجود دارد.

• نکات مهم گزارش UNODC در مورد وضعیت مواد مخدر در جهان :

حرکت مورفین به سمت ایران و پاکستان، نیز در گزارش مورد توجه قرار گرفته که نتیجه گیری غیر مستقیم آن می تواند اشاره به تغییر مکان محل های تولید هروئین در منطقه از افغانستان به سمت این دو کشور باشد. هر چند که از کاهش کشفیات آمفتامین ها سخن گفته شده اما عدم وحدت رویه در ارائه آمار و اعلام متناوب کشف و انهدام شبکه های تولید و قاچاق آمفتامین در ایران و حرکت واکنشی در این زمینه باعث گردیده تا در عین کاهش کشفیات در منطقه منطبق با آنچه در گزارش آمده، ایران به عنوان یک مرکز اصلی در تولید و قاچاق آمفتامین تلقی گردد که البته اشاره آن در گزارش تلویحی است.

• پیمانهای استراتژیک حصارهای امنیتی آینده افغانستان

آنچه در این توافقنامه استراتژیک جالب توجه است، موضوعاتی است که در این پیمان گنجانده خواهد شد، موضوعاتی است مانند حقوق بشر، حقوق زنان، آموزش، تجارت و مسائل محیط زیست. این موضوعات از آن جهت جالب توجه است که از یک سو امریکا و نیز حکومت افغانستان تلاش دارد با گروه طالبان مذاکره نمایند و حتی حاضرند که به مرور زمان قانون اساسی کشور را تغییر دهد و به خواسته های طالبان در مورد ساختار نظام سیاسی تن در دهند و از سوی دیگر در موافقت نامه امریکا و افغانستان و نیز موافقتنامه استراتژیک میان افغانستان و اتحادیه اروپا بر روی مسایل دموکراسی، حقوق زنان و حقوق بشر و... تاکید شده است.

• گزارش سال ۲۰۱۲ وزارت امور خارجه آمریکا درباره قاچاق انسان در افغانستان

افغانستان یک کشور منبع، ترانزیت و مقصد نهایی برای مردان، زنان و کودکانی است که مورد هدف کار اجباری و قاچاق به منظور بهره کشی جنسی، قرار میگیرند. قاچاق انسان در داخل افغانستان نسبت به قاچاق بیرون مرزی، بیشتر صورت می گیرد. اکثریت قربانیان قاچاق انسان، کودکان میباشند.

روند های بین المللی

چکیده ای از

اهداف و مباحث نشست توسعه استانداردهای بین المللی پیشگیری از مصرف مواد

(۵-۳ خرداد ماه در وین)

مقدمه

با افزایش و ازدیاد کتب و آثار منتشر شده در زمینه اصول نظام برنامه مبتنی بر شواهد و گزارش های معتبر از بسیاری از کشورها و نهادها از اواخر دهه ۱۹۹۰، این سوال را مطرح نموده که چه کارهای در پیشگیری انجام می شود؟ که بنظر می رسد پاسخ سوال طولانی باشد. در حالیکه این منابع گزارش های موثری از علم و روش های پیشگیری از مصرف مواد مخدر ارائه می نماید، اما واقعیت این است که جامعه جهانی بسیار نیازمند شناسایی بهترین سیاست ها و مداخلات پیشگیری در سطح جوامع است تا از این طریق، بتواند بهداشت و سلامتی بچه ها و خانواده ها را در سطح جهان تامین نماید. لذا در این راستا، ما بدنبال جدیدترین تجزیه و تحلیل نظریه ها و ادبیات همچنین جمع بندی برخی از عناصر اصلی پیشگیری از مصرف مواد مخدر بهمراه تعقیب مداخلات مربوطه هستیم.

در اوایل سال ۲۰۱۱، مرکز کانادایی سوء مصرف مواد مخدر (CCSA) اعلام نمود که یک فرایند توسعه استانداردهای بین المللی در زمینه پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر را دنبال می نماید، لذا متعاقب آن تشکیلات و موسسات درگیر در زمینه فعالیت های پیشگیرانه نشستی را در سال ۲۰۱۱ ترتیب دادند تا از طریق رایزنی و همفکری بتوانند استانداردهای بین المللی در زمینه پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر را توسعه و بسط دهند. در واقع، یکی از اهداف نشست مذکور، این بود تا دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد قادر باشد در این خصوص، به دولت ها جهت ایجاد یک نظام جامع پیشگیری از مصرف مواد مخدر کمک نماید که از جمله راهنمایی ها در این زمینه، این نکته بود که دولت ها چه نوع مداخلات و سیاست هایی را باید انتخاب نمایند تا بطور موثر ضمن پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر، سبک زندگی سالم و بهداشتی خصوصاً برای قشر جوان جامعه ایجاد نمایند. دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل نشستی را با موضوع "استانداردهای بین المللی در

زمینه پیشگیری از مصرف مواد مخدر" با هدف افزایش ظرفیت کشورهای عضو در زمینه نحوه توسعه و گسترش یک نظام جامع و موثر پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر را از تاریخ ۳ لغایت ۵ خرداد ماه سال جاری در شهر وین ساماندهی نمود.

مراسم افتتاحیه

این مراسم قرار بود توسط آقای دکتر جرا، معاون پیشگیری، درمان و کاهش آسیب دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل افتتاح گردد که گویا بدلیل کسالت ایشان، توسط معاون وی سرکار خانم کامپلو، افتتاح شد. ایشان در گزارش خود در این مراسم، قلمرو و اهداف نشست را تشریح و اعلام نموده که هدف این نشست توسعه استانداردهای بین المللی پیشگیری از مصرف مواد مخدر است تا در این زمینه مشاوره های فنی بهتری به دولت های عضو سازمان ملل متحد ارائه شود تا بدانند که چگونه می توانند جلو مصرف مواد مخدر را بگیرند. ضمناً ایشان در گزارش خود، این واقعیت را نیز برجسته نمود که هر چند مشکلات گسترده ای در خصوص شواهد، اثر بخشی و هزینه - کارایی پیشگیری از سوء مصرف مواد وجود دارد. اما بخش های عمده ای از برنامه های پیشگیری که در سطح جهان اجراء شده بر مبنای شواهد انعکاس نیافته است و اضافه نمودند که در بحث پیشگیری از مصرف مواد مخدر، لازم است طیف گسترده ای از عوامل پرخطر را شناسایی کنیم و پیشنهاد نمود تا این بحث در مباحث استانداردهای بین المللی پیشگیری برجسته شود. حتی اگر کار بر روی مداخلات و سیاست های برنامه های پیشگیری اولیه که هدف آنها به تاخیر انداختن و یا پرهیز از مصرف مواد مخدر است. متمرکز شود، بهتر است.

مداخلات و سیاست های در ارتباط با خانواده ها

در این بخش، سیاست ها و مداخلاتی که بر روی خانواده ها تمرکز داشت ارائه و مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفته است. آقای مک ایدی از مرکز یادگیری ارگان اجتماعی امریکا، ابتدا لیستی از مسئولیت های والدین را در این زمینه ارائه نموده که همه آنها مبتنی بر ظرفیت نشان دادن عشق و محبت بوده است. سپس سوال انتقال پذیری فرهنگی این عناصر را مطرح و اضافه نموده که یکی از مشکلات موجود در این حوزه، فقدان مطالعات کیفی خوب در ارتباط با مقوله " هزینه - کارایی " برنامه های والدین است. همچنین ایشان اشاره کرده که تا این اواخر، تحقیقات در خصوص فرهنگ های خانواده ها انجام نگرفته است. با وجود اینکه در این زمینه تغییرات عظیمی را از نظر جهانی شاهد بوده ایم. نکته دیگری که ایشان در این نشست، به آن اشاره داشته اند این بوده که ما می بایست به نحوی پیرامون استانداردهای پیشگیری صحبت کنیم. که منافع همه خانواده ها از حیث تایید مهارت های نظارت بر بچه ها تامین گردد.

اهداف

برگزارکنندگان این نشست، بدنبال راهنمای های بودند که چه نوع مداخلات و سیاست های در زمینه پیشگیری از سوء مصرف مواد انتخاب نمایند تا ضمن پرهیز از مصرف مواد، سبب ارتقاء بهداشت و سبک زندگی سالم خصوصاً در میان قشر جوان نیز گردد. در واقع، اهداف این نشست، توسعه و گسترش نوعی مشارکت مبتنی بر توافق برای کار در زمینه پیشگیری از مصرف مواد مخدر از طریق تعریف و تبیین سیاست ها، برنامه ها و واقعیات مبتنی بر شواهد علمی در سطح جهان بوده اند. گروه هدف نشست مذکور سیاست گزاران در سطح ملی بوده که در زمینه توسعه برنامه های پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر در کشورهاشان مسئولیت دارند. اگرچه، در سال های گذشته دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل و دولت های عضو در زمینه توسعه استانداردهای بین المللی در برنامه های پیشگیری اقداماتی ذیل را انجام داده اند.

- اعلامیه سیاسی و طرح اقدام در خصوص همکاری بین المللی جهت ایجاد نوعی همگرایی و تعادل استراتژیک جهت مقابله با مسئله جهانی مواد مخدر،
- تصویب بیانیه هایی در سطح بالا در سال ۲۰۰۹، و حمایت و توسعه استانداردهای مناسب مراقبت بهداشتی همچنین انجام اقداماتی در زمینه کاهش تقاضا،
- هیات بین المللی کنترل مواد مخدر در مطلبی در گزارش سالانه خود در سال ۲۰۰۹ تصریح نموده " دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد به منظور توسعه استانداردهای مقابله ای با سایرین همکاری و همفکری نماید". لذا همه شرکت کنندگان در نشست، درصدد مهیا نمودن استانداردهایی بودند که می توانند به عنوان یک محک مورد استفاده قرار گیرند.
- قطعنامه ۵۳/۲ که "پیشگیری از مصرف غیر قانونی مواد مخدر در درون دولت های عضو و تقویت همکاری های بین المللی در زمینه سیاست های پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر" را تصریح می نماید که در سال ۲۰۱۰ توسط کمیسیون مواد مخدر (CND) تصویب شد تا بر اساس فراخوان دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل، تجارب ملی و بین المللی مبتنی بر شواهد و ابزارها را جمع اوری نمایند.

قلمرو کار

قلمرو کار در این زمینه، به نحوی است که کلیه مداخلات در سیاست هایی که هدفشان به تاخیر انداختن و پرهیز از شروع سوء مصرف مواد مخدر و یا جلوگیری از گذر از مرحله سوء مصرف مواد مخدر به سمت آشفتگی ها است را در بر می گیرد. لذا نگهداشتن این فرایند، بصورت ساده و متمرکز، انواع

مداخلات و سیاست های پیشگیری از پیامدهای بهداشتی و اجتماعی سوء مصرف مواد و وابستگی های ناشی از سوء مصرف مواد مخدر را شامل می گردد.

فرایند

این فرایند (ابتکاری از سوی دولت های فنلاند، نروژ و سوئد در سال ۲۰۱۱ بود) پیش بینی نمود که یک گروه از کارشناسان تا اوایل سال ۲۰۱۲ با همدیگر ملاقات داشته باشند تا قلمرو کار را تعریف و تعیین نمایند. در واقع، هدف، توسعه استانداردهای بین المللی که از نظر فنی و از بعد کارشناسی توسط کارشناسان طی ماه های می و ژوئن برگزار گردد که بدین ترتیب، اولین مشاوره فنی در تاریخ ۲۳-۲۵ ژوئن سال ۲۰۱۲ در وین با حضور ۴۵ محقق و سیاستگذار به همراه نمایندگان از سازمان های بین المللی همچون طرح کلمبو، سازمان بهداشت جهانی برگزار گردید که بخش عمده مباحث این نشست، به ارائه شواهد موثری از مداخلات مختلف پیشگیری در نشست های مختلف مورد بحث و بررسی قرار گرفت..

UNITED NATIONS OFFICE ON DRUGS AND CRIME

منبع:

First Technical Consultation”“On Drug Use Prevention Report of the

وضعیت سوء مصرف مواد مخدر در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۱:

هروئین همچنان بزرگترین سهم از بیماری‌ها و مرگ و میر مربوط به مواد مخدر در اتحادیه اروپا را به خود اختصاص می‌دهد. مرکز نظارت بر مواد مخدر و سوء مصرف آن در اروپا (EMCDDA)^۱ تخمین می‌زند که بیش از ۱.۳ میلیون مصرف‌کننده دائمی مواد مخدر در اتحادیه اروپا و نروژ وجود دارد و حدود نیمی (۵۱٪) از مصرف‌کنندگان مواد مخدر که به مراکز درمانی تخصصی در اروپا مراجعه می‌کنند، بیانگر آن است که مصرف مواد افیونی عمده‌ترین مساله مواد مخدر در اروپا است.

آخرین اطلاعات منتشر شده نشان می‌دهد سطوح استفاده از مواد افیونی در اروپا ثبات نسبی پیدا کرده است اما با وجود این نشانه‌ها، آژانس مواد مخدر اتحادیه اروپا بر این باور است که ویژگی‌های مساله مواد مخدر در اروپا در حال تغییر است. مراجعه‌کنندگان به مراکز درمانی مسن هستند، تعداد کمتری از آنها تزریق می‌کنند و گزارش‌هایی دال بر مصرف مواد افیونی - غیر از هروئین - در برخی از نقاط اروپا وجود دارد. همچنین تحولاتی در بازارهای هروئین در حال شکل‌گیری است و نگرانی‌های جدیدی در مورد ظرفیت بالقوه شیوع HIV در میان تزریق‌کنندگان بخصوص در بین جوامع حاشیه‌نشین بوجود آمده است.

میانگین شیوع مصرف مواد افیونی در اتحادیه اروپا و نروژ (بین ۳.۶ و ۴.۴ مورد در بین هر ۱۰۰۰ نفر بزرگسال در سنین ۱۵-۶۴ سال) است که کمی پایین‌تر از میانگین شیوع در استرالیا (۶.۳)، ایالات متحده آمریکا (۵.۸) و کانادا (۵.۰)، و به طور قابل ملاحظه‌ای کمتر از روسیه (۱۶) و اوکراین (۱۰-۱۳) می‌باشد.

تزریق مواد مخدر در حال کاهش

تزریق‌کنندگان مواد مخدر در میان کسانی هستند که در معرض بالاترین خطر ابتلا به مشکلات بهداشتی مرتبط با مصرف مواد مخدر از قبیل بیماری‌های عفونی منتقله از راه خون (به عنوان مثال HIV/AIDS، هپاتیت B، C) و دوزبالای مصرف می‌باشند. در اکثر کشورهای اروپایی، در اغلب موارد این مواد افیونی هستند که تزریق می‌شوند البته در مقیاس کمتر آفتماین‌ها نیز بصورت تزریقی مصرف می‌شوند.

^۱ European Monitoring center for Drug and Drug Abuse

در اتحادیه اروپا سطوح مراجعه تزریق کنندگان مواد افیونی به مراکز درمانی از کشوری به کشور دیگر - از کمتر از ۱۰ درصد در هلند به بیش از ۹۰ درصد در لتونی و لیتوانی - متفاوت است. با این حال، داده های مبتنی بر تعداد مراجعه کنندگان به مراکز درمانی حاکی از کاهش کلی در تزریق مواد مخدر (به خصوص تزریق هروئین) در اروپاست. تجزیه و تحلیل پنج ساله از روند مراجعه کنندگان معتاد به هروئین به مراکز درمانی نشان می دهد که تعداد تزریق کنندگان در اغلب کشورهای اروپایی در حال کاهش است.

افزایش نگرانی از افیون های صنعتی

افزایش سوء مصرف مواد افیونی غیر از هروئین در استرالیا، کانادا و ایالات متحده آمریکا گزارش شده است. بسیاری از این مواد در عمل های جراحی پزشکی به عنوان ضد درد (به عنوان مثال مرفین، فنتانیل، کدئین) و یا به عنوان داروهای جایگزین در درمان وابستگی به هروئین (متادون، بوپرنورفین) استفاده می شود. این گزارش ضمن تاکید بر فقدان اطلاعات بر ضرورت تقویت اقدامات نظارتی در خصوص سوء مصرف این فراورده های دارویی در اروپا بر می شمارد. در جای جای این گزارش در مورد مصرف داروهای صنعتی افیونی که بطور غیر قانونی تولید می شود، ابراز نگرانی شده است.

برخی از کشورها در اروپا گزارش داده اند که داروهای صنعتی در این کشورها جایگزین هروئین شده اند. در استونی، سه چهارم از مراجعه کنندگان به مراکز درمانی فنتانیل را به عنوان داروی اصلی خود گزارش کرده اند. مصرف فنتانیل در تعدادی دیگر از کشورها، به ویژه در کشورهای شرقی اروپا نیز گزارش شده است. این دارو، که نسبت به هروئین دارای مواد افیونی قوی تر و ریسک مصرف دوز بالای آن بیش از هروئین است، به احتمال زیاد غیر قانونی تولید می شود و مهمترین سایت های تولید غیر قانونی این مواد بنظر می رسد در کشورهای همجوار با اتحادیه اروپا باشد. در فنلاند، بوپرنورفین متداول ترین ماده ای است که همان ابتدا در اختیار مراجعه کنندگان به مراکز درمانی گذاشته می شود. در حال حاضر در اروپا، در حدود ۰.۵٪ از مراجعه کنندگان به مراکز درمانی برای مشکلات مواد مخدر گزارش می دهند اعتیاد آنها به مواد افیونی با مواد دیگری غیر از هروئین شروع شده است تعداد این افراد در اتحادیه اروپا حدود ۲۰ هزار نفر تخمین زده می شود.

اختلال در عرضه هروئین به اروپا - تجزیه و تحلیل جدید:

امروزه مشخص شده است که دسترسی به هروئین در خیابان های اروپا دچار اختلال شده و سبب گردیده است تا در بازار آن بی ثباتی بوجود آید. این احتمال وجود دارد که ترکیبی از عوامل مختلف ممکن است در عرضه هروئین در بخش هایی از اروپا اختلال ایجاد کرده و سبب شده است تا در میان

مدت در برخی بازارها کمبودی مشاهده شود. سطح دسترسی به هروئین در تعدادی از کشورها از جمله در بریتانیا و ایرلند در پایان سال ۲۰۱۰ و اوایل سال ۲۰۱۱ بطور محسوسی کاهش داشته است و دلیل عمده آن را می توان "خشکسالی" ذکر کرد. البته در کشورهای دیگر از جمله در ایتالیا، اسلوانی، روسیه و سوئیس نیز می توان این کمبود را احساس کرد. با این وجود، عرضه هروئین در سایر کشورهای اروپا به روال سنوات قبل گزارش شده است.

در میان دلایل احتمالی برای کمبود ظاهری هروئین در اروپا عبارتند از: انحراف مواد مخدر به بازارهای آسیا، کاهش تولید تریاک در افغانستان در سال ۲۰۰۹؛ و شیوع آفت در مزارع خشخاش در ولایات تحت کشت عمده که بر سطح تولید تریاک در افغانستان در سال ۲۰۱۰ تاثیر گذارده بود. با این حال، بررسی های اخیر شواهد نشان می دهد که همکاری های موفقیت آمیز بین نیروهای پلیس ترکیه و اتحادیه اروپا به احتمال زیاد در اختلال بازار هروئین در اروپا اثرگذار بوده است.

مرگ و میر ناشی از مصرف بیش از حد

مرگ و میر ناشی از مصرف بیش از حد مواد افیونی در اتحادیه اروپا و نروژ در سال ۲۰۰۹ بیش از ۶۷۰۰ نفر گزارش شده است تعداد زیادی از این مرگ و میرها قابل پیشگیری بوده اند.

اما مطالعات نشان می دهد که مرگ و میر بیش از حد ممکن است فقط نوک کوه یخ است. بر اساس بررسی های ویژه بر روی مرگ و میر ناشی از مواد مخدر که در حاشیه این گزارش آمده است مرکز نظارت بر مواد مخدر و سوء مصرف آن در اروپا (EMCDDA) برای اولین بار تخمین می زند سالانه حدود ۲۰-۱۰ هزار نفر در اروپا عمدتاً بدلیل مصرف بیش از حد و همچنین بنا به دلایل دیگری (بیماری، خودکشی، تروما، و غیره) جان خود را از دست می دهند. بسیاری از قربانیان مرد با میانگین سنی ۳۰ سال گزارش شده اند. به نظر می رسد آمار مرگ و میر در بین مصرف کنندگان مواد مخدر ۱۰ تا ۲۰ برابر بالاتر از نرخ مرگ و میر در بین کسانی است که مواد مخدر مصرف نمی کنند. گزارش بر نقش سرویس ها، به خصوص درمان جایگزین تاکید می کند که می توانند در نجان جان ها و کاهش هزینه های انسانی نقش اثرگذاری داشته باشند.

کاهش مرگ و میر و تبعات منفی ناشی از مصرف نکته کلیدی در سیاست های مواد مخدر اروپا می باشد. بر اساس ارزیابی های انجام گرفته در برخی از کشورها، عدم رعایت دوره های زمانی در برنامه ها و پروتکل های درمانی برای مصرف کنندگان مخدر مخاطره آمیز باشد (به عنوان مثال ترک زندان، توقف درمان پیش از موعد). مداخلات نوآورانه در این زمینه، مانند آموزش مصرف بیش از حد و دوز نالوکسون (که اثرات مواد افیونی را متوقف می سازد) در حال رایج تر شدن در اتحادیه اروپاست.

خطر شیوع اچ آی وی در میان معتادان تزریقی

در طول دهه گذشته، در داخل اتحادیه اروپا در مقابله با ابتلاء به ویروس HIV در میان معتادان تزریقی پیشرفت هایی حاصل شده است- از جمله می توان به امکان دسترسی تعداد بیشتر از افراد در معرض خطر به اقدامات و برنامه های پیشگیری، درمان و کاهش تقاضا اشاره کرد. جدیدترین اطلاعات در اروپا نشان می دهد که میانگین نرخ موارد جدید ابتلاء به HIV در اروپا رو به کاهش است و به پایین ترین سطح خود به ۲.۸۵ مورد جدید در هر یک میلیون نفر جمعیت (در مجموع حدود ۱۳۰۰ مورد) رسیده است. وضعیت کلی اتحادیه اروپا در مقایسه با وضعیت جهانی و کل اروپا مثبت ارزیابی می گردد. با این حال گزارش امسال نشان می دهد تحولات اخیر در اتحادیه اروپا نگران کننده است.

شیوع اچ آی وی در میان معتادان تزریقی مواد مخدر همچنان یک تهدید عمده بهداشتی و سلامتی برای بسیاری از کشورهای هم مرز با اتحادیه اروپا بشمار می رود و از آنجا که اروپا در وضعیت رکود اقتصادی بسر می برد ضرورت دارد تا از حداقل بودجه برای ارائه حداکثر سرویس ها و خدمات مواد مخدر استفاده شود. همچنین این خطر وجود دارد کشورها ممکن است کمتر قادر به ارائه پاسخ مناسب برای افرادی باشند که بیشتر در معرض خطر ابتلا به بیماریهای عفونی هستند.

ولفگانگ گوتس مدیر مرکز نظارت بر مواد مخدر و سوء مصرف آن در اروپا می گوید در طول ۱۰ سال گذشته اتخاذ یک رویکرد پیشگیرانه، عمل گرا و مبتنی بر شواهد سبب شده است تا در سراسر اتحادیه اروپا به دستاوردهای واقعی در کاهش ابتلاء به بیماری HIV ناشی از مواد مخدر نایل شویم. وی ادامه می دهد: " با این حال، ما نمی توانیم فراموش کنیم که تزریق مواد مخدر و ابتلاء به اچ آی وی / ایدز ناشی از مواد مخدر هنوز عامل مرگ و میر بیش از ۲۰۰۰ نفر در سال در اتحادیه اروپاست.

با توجه به مشکلات مبتلابه بسیاری از کشورهای عضو اتحادیه اروپا گوتس بر ضرورت هوشیاری در این زمینه تاکید می کند که: سیاستگذاران نباید چشمان خود را نسبت به این خطر جدی ببندند زیرا که آن بهداشت عمومی جامعه را مورد هدف اصلی قرار داده است شواهد تاریخی مبین آن است که بدون مداخلات اثرگذار، بیماری اچ آی وی در حال گسترش در میان معتادان تزریقی است و خواهد بود.

در جولای ۲۰۱۱، یونان - به لحاظ تاریخی یک کشور کم مساله در ارتباط با شیوع اچ آی وی تلقی می شود- از موارد جدید ابتلاء به اچ آی وی در میان معتادان تزریقی خبر داده است (۱۷۰ مورد در زمان تنظیم گزارش حاضر). افزایش موارد جدید ابتلاء به بیماریهای اچ آی وی / ایدز در بلغارستان، استونی و لیتوانی همه حاکی از وجود پتانسیل لازم برای ادامه شیوع بیماری HIV در میان معتادان تزریقی در

برخی از کشورهاست. کارشناسان مرکز نظارت بر مواد مخدر و سوء مصرف آن در اروپا در نشست خود در اکتبر ۲۰۱۱ به این نتیجه رسیدند که ابتلاء به ویروس اچ ای وی / ایدز در میان مصرف کنندگان مواد مخدر در رومانی در حال افزایش است و همچنین آنها از تغییرات حاصله در عوامل ریسک در مجارستان ابراز نگرانی کردند.

پوشش ۷۰۰ هزار نفر در برنامه درمان جایگزین در اروپا

در سال ۲۰۰۹ حدود ۱،۱ میلیون اروپایی از برنامه های درمانی مرتبط با مساله مواد مخدر در سراسر اتحادیه اروپا، کرواسی، ترکیه و نروژ برخوردار بوده اند. در همه این کشورها برای مصرف کنندگان مواد افیونی برنامه درمانی جایگزین و هم برنامه های عاری از مواد مخدر در دسترس همگان می باشد. پنج کشور اتحادیه اروپا (دانمارک، آلمان، اسپانیا، هلند و انگلستان) برنامه های درمانی ویژه ای برای آن دسته از مصرف کنندگان هروئین که در سایر متدهای درمانی موفق به ترک هروئین نشده اند، ارائه می شود.

مرکز نظارت بر مواد مخدر و سوء مصرف آن در اروپا تخمین می زند در حدود نیمی از جمعیت ۱.۳ میلیون مصرف کننده مواد افیونی در اروپا به برنامه های درمانی جایگزین دسترسی دارند سطح این برنامه ها با برنامه های درمانی استرالیا و ایالات متحده امریکا همسانی دارد و نسبت به برنامه های درمانی کانادا از سطح بالاتر برخوردار است. سطح برنامه درمانی چین بسیار پایین تر است، و روسیه، با وجود داشتن بیشترین تعداد مصرف کنندگان مواد افیونی این نوع از برنامه درمانی اتحادیه اروپا را ارائه نمی دهد.

هزینه های درمان و تضمین کیفیت از طریق دستورالعمل ها

تضمین بالاترین کیفیت درمان و بهترین دستاورد درمانی با پایین ترین هزینه ممکن در وضعیت فعلی مالی در اولویت هستند.

در گزارش سالجاری دستورالعمل و اصول راهنمای برای درمان وابستگی به مواد مخدر مورد بررسی قرار گرفته است که نشان می دهد تقریباً تمام کشورهای اروپایی دستورالعمل هایی برای درمان اعتیاد به مواد مخدر دارند و همچنین همگی خود را برای گسترش روش های درمانی مبتنی بر شواهد متعهد می دانند. بیش از ۱۴۰ دستورالعمل و اصول راهنما در سراسر اروپا در ۲۳ زبان اروپایی شناسایی شده است. همه اینها تا حد زیادی بر درمان جایگزین افیونی و با هدف کمک به پزشکان برای انتخاب آگاهانه تمرکز دارند.

ولفگانگ گوتس مدیر مرکز نظارت بر مواد مخدر و سوء مصرف آن در اروپا می گوید: «این گزارش ارزش همکاری و هماهنگی اروپا در زمینه مواد مخدر را به وضوح نشان می دهد. ما این همکاریها و هماهنگی ها را در بسیاری از حوزه ها مشاهده می کنیم: مبادله اطلاعات و اقدام مشترک بطور روز افزون بر بازارهای هروئین و کوکائین اثر می گذارد، بهبود و توسعه پاسخ های بهداشتی این امکان را به تعداد بیشتری از مصرف کنندگان می دهد تا بیش از پیش به سرویس ها و خدمات بهداشتی و سلامت دسترسی داشته باشند. این پیشرفت واقعی است و در راستای استراتژی قوی اتحادیه اروپا حاصل شده که اجازه داده است تا کشورهای عضو اولویت های را تعیین و دانش خود را مبادله و اقدام مشترک داشته باشند. چنین روندی ضرورت دارد چنانچه اروپا می خواهد پاسخ خود با چالش های جدید ناشی از تکوین مساله مواد مخدر ادامه داشته باشد.

نکات مهم گزارش UNODC در مورد وضعیت موادمخدر در جهان

حرکت مورفین به سمت ایران و پاکستان، نیز در گزارش مورد توجه قرار گرفته که نتیجه گیری غیر مستقیم آن می تواند اشاره به تغییر مکان محل های تولید هروئین در منطقه از افغانستان به سمت این دو کشور باشد.

هر چند که از کاهش کشفیات آمفتامین ها سخن گفته شده اما عدم وحدت رویه در ارائه آمار و اعلام متناوب کشف و انهدام شبکه های تولید و قاچاق آمفتامین در ایران و حرکت واکنشی در این زمینه باعث گردیده تا در عین کاهش کشفیات در منطقه منطبق با آنچه در گزارش آمده، ایران به عنوان یک مرکز اصلی در تولید و قاچاق آمفتامین تلقی گردد که البته اشاره آن در گزارش تلویحی است. آمار ارائه شده در گزارش غالباً مربوط به سال های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ می باشد. بر اساس رویه ارائه گزارش در UNODC گزارش هر سال مربوط به تحولات در دو سال قبل از آن است.

ذیلاً نکات مهم گزارش ارائه می شود:

۱. در سال ۲۰۱۰، تعداد معتادان سنین ۱۵ تا ۶۴ سال، بین ۱۵۳ تا ۳۰۰ میلیون نفر تخمین زده شده است. با توجه به رکود گسترده در جهان و وضع اقتصادی نابسامان در کشورهای مختلف به ویژه کشورهای در حال توسعه و یا کمتر توسعه یافته، تعداد معتادین نمی تواند همچنان ثابت باقی مانده باشد و گزارش های اقتصادی سازمان ملل و مطالب منتشر شده از سوی UNODC نیز این واقعیت را بیان کرده اند.

۲. ۳ میلیون نفر از معتادان در سطح جهانی با HIV زندگی می کنند و از سال ۲۰۰۸ به بعد نیز آمار مشخصی در این باره ارائه نشده است.

۳. ۲۵۳۰۰۰ نفر در جهان بر اثر اعتیاد به موادمخدر جان خود را از دست داده اند (آمار مربوط به سال ۲۰۱۰ می باشد)

۴. نوع مصرف به لحاظ پراکندگی قابل توجه می باشد، به عبارتی شیوع و مصرف حشیش در کشورهای صنعتی مانند کانادا، امریکا، استرالیا و اتحادیه اروپا بیشتر از مناطق دیگر است و در واقع می توان گفت که الگوی مصرف این کشورها به سمت مصرف حشیش در حال تغییر عمده می باشد. در همین حال غرب کانادا، ایالات متحده امریکا و استرالیا با افزایش مصرف آمفتامین ها رو به رو بوده اند و همین سه کشور دست به گریبان مصرف قابل توجه هروئین و مواد افیونی مشتق از تریاک هستند.

۵. به لحاظ پراکندگی مصرف مواد افیونی اعم از تریاک و هروئین و داروهای وابسته به افیون، کشورهای ایران، روسیه، افغانستان، امریکا، مکزیک، استرالیا و غرب کانادا دارای بیشترین مصرف گزارش شده اند. با اینکه چین و پاکستان نیز درگیر این مواد هستند و در سال‌های گذشته بر میزان مصرف در این کشورهای افزوده شده اما در گزارش میزان مصرف این کشورها در ردیف چهارم قرار گرفته که با توجه به کشفیات و روند حرکت مواد افیونی مطابقت ندارد. در عین حال مصرف مواد افیونی در کشورهای منطقه آسیای مرکزی در ردیف دوم وضعیت قرار گرفته است که به عبارتی در مقایسه با روسیه و ایران دارای مصرف کمتری بوده اند.

۶. روسیه، ایران و افغانستان به عنوان بالاترین مناطق مصرف تریاک و هروئین معرفی گردیده‌اند و امریکا، منطقه آسیای مرکزی، آسیای جنوب شرقی و پاکستان در رده دوم قرار دارند.

۷. به لحاظ روند و وضعیت مصرف موادمخدر در مناطق مختلف جهان، گزارش با تقسیم مناطق به صورت قاره ای موارد ذیل را مورد توجه قرار داده است:

- افریقا: اطلاعات و داده های مربوط به وضعیت مصرف در افریقا بسیار محدود بوده است اما در مناطق غرب و مرکز این قاره، به ترتیب حشیش و آمفتامین شایع ترین ماده مصرفی بوده است. البته در این زمینه باید به این نکته توجه شود که این مقایسه مربوط به خود افریقا است و همانگونه که در فوق اشاره گردید، میزان مصرف حشیش در کشورهای پیشرفته صنعتی در سطح جهان در بالاترین رتبه قرار دارد. در حالیکه در منطقه زیر صحرا، افزایش مصرف مواد افیونی گزارش می شود اما در مرکز و غرب این قاره، مصرف کوکائین قابل توجه بوده است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که در مناطق محروم تر افریقا، الگوی مصرف گرایش به افیون داشته و در مناطق غرب و مرکزی که دارای اقتصاد نسبتاً قوی تری هستند، شیوع کوکائین بیشتر بوده است. در عین حال باید به این نکته نیز توجه نمود که غرب افریقا یکی از باراندازهای عمده ورود کوکائین از امریکای جنوبی و ترانزیت به مقصد اروپا است که در مصرف این ماده در این منطقه از قاره می تواند تاثیر گذار بوده باشد.

- نشانه هایی دال بر اینکه مصرف آمفتامین ها در افریقا گسترش یافته وجود دارند که به ویژه این گستردگی را می توان در کشورهای ساحل عاج، مصر، غنا، نیجریه و کنیا مشاهده کرد.

- قاره امریکا: ترتیب و رده بندی مصرف انواع مواد در قاره امریکا عبارت است از: حشیش، مواد افیونی، کوکائین و اکستاسی،

- در امریکای شمالی، روند استفاده از مواد داروخانه ای مشتق از افیون برای تسکین درد در حال افزایش بوده است. به عبارتی گرایش به این مواد داروخانه ای بدون تجویز پزشک رو به افزایش می باشد که روند نگران کننده ای است.

- از سال ۲۰۱۰، میزان مصرف و شیوع حشیش در امریکای شمالی رو به گسترش بوده است. در سال ۲۰۱۰ نسبت به سال ۲۰۰۹ این میزان شیوع افزایش داشته است.
- هر چند که میزان مصرف اکتساستی در میان جوانان امریکایی بدون تغییر گزارش شده اما روند جهشی آن دوباره آغاز گردیده است.
- در امریکای مرکزی، میزان شیوع آمفتامین ها بالاتر از حد توسط جهانی آن بوده است. این وضعیت به ویژه در کشورهای السالوادور، بلیز، پاناما و کاستاریکا دیده می شود.
- نگرانی ها در مورد افزایش مصرف مواد مصنوعی نظیر اکتساستی در میان جوانان امریکای جنوبی افزون گردیده اند. این وضعیت در کشورهای شیلی، آرژانتین، کلمبیا و اروگوئه قابل مشاهده می باشد.
- در ونزوئلا و بولیوی در سال ۲۰۱۱، شیوع مصرف کوکائین با اندکی افزایش همراه بوده اما در مورد حشیش افزایش قابل توجه بوده است.
- قاره آسیا: جدای از حشیش، مصرف مواد افیونی به ویژه هروئین و آمفتامین ها در قاره آسیا از عمده ترین نگرانی ها به حساب می آیند.
- در حالیکه در میان کشورهای قاره آسیا، مصرف حشیش و آمفتامین ها افزایش داشته است اما مصرف مواد افیونی و اکتساستی وضعیت با ثباتی داشته است.
- در منطقه خاورمیانه و نزدیک، مصرف رو به افزایش مواد مصنوعی و تجویزی گزارش شده است.
- در سال ۲۰۱۰، مصرف کتامین در چین، مالزی و ویتنام افزایش داشته است.
- بر طبق آخرین گزارش کارشناسی منتشر شده مربوط به منطقه آسیای مرکزی و جنوب غرب آسیا مانند گرجستان، قزاقستان، تاجیکستان و ازبکستان، مصرف حشیش رو به افزایش بوده است. همچنین در گرجستان، مصرف آمفتامین ها قابل توجه بوده است.
- با توجه به افزایش تولید آمفتامین ها و کشفیات این مواد در بخش هایی از آسیای مرکزی و ماورای قفقاز و جنوب غربی آسیا، انتظار می رود که بر میزان مصرف آمفتامین ها در منطقه افزوده شود.
- **مصرف مواد افیونی، به ویژه هروئین از اولین نگرانی ها به شمار می رود اما میزان مصرف با روند کاهشی و یا رو به ثباتی مواجه بوده است.**
- در شرق و جنوب شرقی آسیا، مصرف آمفتامین ها در حال گسترش بوده و نگرانی های عمده ای را سبب گردیده است. از جمله کشورهای محل شیوع مصرف می توان به ژاپن، برونئی دارالسلام، فیلیپین و کره جنوبی اشاره نمود. میزان مراجعه برای دریافت خدمات درمانی توسط معتادان به کریستال نشاندهنده افزایش مصرف در بین این کشورها است.
- در چین اولین نگرانی مربوط به افزایش مصرف مواد افیونی به ویژه هروئین است و بعد از آن مصرف آمفتامین ها قابل توجه می باشد.

- قاره اروپا: حشیش همچنان بالاترین میزان شیوع در قاره اروپا را دارد. بعد از آن به ترتیب به لحاظ مصرف، کوکائین، آمفتامین ها و مواد افیونی به ویژه هروئین قرار می گیرند. در عین حال مشکل آفرین ترین مواد مخدر در اروپا مربوط به مواد افیونی می باشد و بیشترین عامل مرگ و میر به حساب می آید.

- مصرف اکستاسی در مرکز و غرب اروپا با ثبات گزارش شده است اما روندهای اخیر نشاندهنده این مطلب است که اکستاسی با درجه خلوص بالا ممکن است باعث افزایش مجدد مصرف این ماده در اروپا شود.

- در شرق و جنوب شرقی اروپا، مصرف حشیش و آمفتامین ها افزایش داشته اما مصرف کوکائین و مواد افیونی روند با ثباتی را به لحاظ مصرف تجربه می کند.

- در غرب و مرکز اروپا با توجه به میزان مراجعه معتادین به مراکز درمانی می توان دریافت که هنوز هم هروئین از موادی است که در این بخش از اروپا به طور گسترده ای مصرف می شود.

- در روسیه مصرف مواد افیونی از نوع تریاک و هروئین بسیار بالا گزارش شده است که در سطح جهانی رقم قابل توجهی می باشد. میزان شیوع مواد افیونی در روسیه ۲/۳ درصد و شیوع هروئین ۱/۴ درصد اعلام گردیده است.

- اقیانوسیه: شیوع مصرف مواد مخدر در این قاره به جز هروئین قابل توجه بوده است. در استرالیا، افزایش مصرف کوکائین و حشیش گزارش شده است. مصرف مواد افیونی ثابت بوده اما گروه آمفتامین ها با کاهش مصرف مواجه بوده است. حشیش بالاترین میزان شیوع مصرف در استرالیا را دارا می باشد.

۸. وضعیت بازار غیر قانونی مواد افیونی:

- در سال ۲۰۱۱، تولید بالقوه تریاک، بعد از کاهش قابل توجه در سال ۲۰۱۰، روند رو به افزایشی داشته است. علیرغم، کاهش در تولید در سال ۲۰۱۰، مصرف مواد افیونی در سطح جهانی دارای وضعیت ثابت بوده است.

- قیمت متوسط عمده فروشی و خرده فروشی افیون در غرب اروپا و قاره امریکا تغییراتی را نسبت به سال ۲۰۰۹ نشان می دهد. در سال ۲۰۰۹ قیمت هر گرم ۲۴ یورو و در سال ۲۰۱۰ قیمت به ۵۲ یورو رسیده بوده است.

- علت افزایش تقاضا در سطح جهانی ذیلاً در گزارش مورد بررسی قرار گرفته است:

تولید جهانی تریاک:

• میزان بالقوه تولید تریاک از ۴۷۰۰ تن در سال ۲۰۱۰ به ۷۰۰۰ تن در سال ۲۰۱۱ رسیده است. در افغانستان میزان تولید بالقوه تریاک از ۳۶۰۰ تن در سال ۲۰۱۰ به ۵۸۰۰ تن در سال ۲۰۱۱ بالغ گردیده که افزایش قابل توجه در میزان تولید این ماده مخدر را نشان می دهد. تولید تریاک در جنوب شرقی آسیا نیز افزایش قابل ملاحظه ای داشته است.

کشفیات مواد افیونی:

• در قالب موارد کاهش کشفیات هروئین گزارش شده است. یک سوال در خلال گزارش مطرح شده که مربوط به این است که آیا مورفین قاچاق شده به ایران برای مصرف داخلی است یا اینکه برای تولید هروئین مسیر بیشتری را طی نموده و در لابراتوارها مورد استفاده قرار می گیرد؟ اینگونه سوال ها در واقع تشکیک در مکان های تولید هروئین در منطقه و از جمله در مسیر جمهوری اسلامی ایران است. در این زمینه باید به این موضوع نیز توجه شود که هر چند در سال ۲۰۱۰ نسبت به سال ۲۰۰۹ بر میزان کشفیات هروئین در جمهوری اسلامی ایران تا ۲ تن افزوده شده اما در سال ۲۰۱۱ از میزان کشفیات این ماده مخدر کاسته شده بوده است. (آمار گزارش مربوط به دو سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ است) از سوی دیگر در گزارش به این موضوع توجه گردیده است که علیرغم افزایش قابل ملاحظه در تولید مواد افیونی بر میزان قیمت آن افزوده گردیده است و این در حالی است که بر طبق داده های این گزارش، میزان مصرف نیز در سطح ثابت بوده است و در این زمینه نتیجه افزایش تولید و ثابت بودن میزان مصرف باید کاهش قیمت باشد در حالیکه قیمت افزایش پیدا نموده که می تواند از کنترل بازار عرضه به صورت سیستماتیک برای کنترل قیمت ناشی شده باشد. در گزارش علاوه بر ایران در افزایش قاچاق مورفین به پاکستان نیز اشاره شده که می تواند نتیجه گیری مشابه مورد نظر را دنبال نموده باشد. در توضیح تناقض به وجود آمده در قیمت، تقاضا و میزان عرضه افیون در بازار، گزارش دو احتمال را مطرح می نماید؛ نخست اینکه ممکن است آمار ارائه شده بر اساس تخمین های زیر واقعیت تهیه گردیده باشند و دوم اینکه ممکن است با افزایش خطر کشت و تولید و قاچاق مواد مخدر، قیمت در بازار نهایی افزایش بیشتری پیدا کرده باشد که البته گزارش از اثبات هر یک از دو فرض ناتوان است.

• تشکیک بعدی ابراز شده در گزارش، مربوط به علت کاهش کشفیات در مسیرهای مختلف است که هم در طول مسیر و هم در مقاصد اصلی از جمله انگلستان این کاهش کشفیات گزارش شده است. گزارش احتمال ارتباط میان کاهش تولید در سال ۲۰۱۰ را با کاهش میزان کشف در مسیر و مقصد مطرح می کند. در این ارتباط گزارش از جمله به علل دیگری مانند افزایش تعداد مسیرها و تاثیر فعالیت نیروهای مقابله ای در مسیر و مقصد اشاره دارد. نکته مهمی که در این زمینه در گزارش به آن اشاره شده، تاثیر اقدامات نیروهای مقابله ای ترکیه در انهدام شبکه های توزیع عمده هروئین در آن کشور می باشد که بر میزان کشفیات در انگلیس تاثیر گذار بوده است.

وضعیت حشیش در جهان

• در گزارش به این موضوع اشاره شده است که حشیش در تفاوت با برخی دیگر از موادمخدر، قابلیت کشت خانگی را دارا است. کشت حشیش بیشتر و به صورت عمده در شمال افریقا، خاورمیانه و نزدیک و جنوب غربی آسیا صورت می گیرد. از جمله کشورهایی که کشت حشیش در آنها صورت می گیرد، هند، اندونزی، مراکش، اوکراین و سوئیس می باشند. کشت حشیش در مکزیک نیز قابل توجه بوده و بر اساس گزارش INCSR در سال ۲۰۱۲ میزان زمین های زیر کشت حشیش در مکزیک بالغ بر ۱۶۵۰۰ هکتار بوده است. در عین حال گزارش سازمان ملل بر این موضوع تصریح دارد که افغانستان تبدیل به عمده ترین کشت کننده و تولید کننده حشیش در جهان شده است. میزان کشت حشیش در افغانستان بین ۹۰۰۰ تا ۲۴۰۰۰ هکتار در نوسان بوده است. سوالی که در ادامه این مطلب در گزارش به آن اشاره شده مربوط به این است که آیا افغانستان جای مراکش را به لحاظ تولید حشیش در جهان گرفته است؟ در پاسخ، گزارش استدلال می کند که هر چند مراکش در طول سال های متمادی، تامین کننده بازار مصرف حشیش در اروپا بوده است اما کشورهای افغانستان و هند با افزایش کشت و تولید حشیش رفته رفته جای این کشور را در تسلط بر بازارهای اروپایی گرفته اند. هم اینک کشت حشیش در افغانستان رونق خوبی پیدا کرده است و قیمت به دست آمده محصول در هر هکتار بین ۹۰۰۰ تا ۱۰۷۰۰ دلار در نوسان بوده است و این در حالی است که قیمت محصول خشخاش در هر هکتار از ۴۹۰۰ دلار بالاتر نرفته است. در واقع گزارش به این موضوع تاکید می کند، که افزایش تقاضا و تنوع بازار حشیش در اروپا و سایر کشورها، باعث تشدید کشت این محصول در افغانستان گردیده است. در این باره باید به این نکته توجه شود که قوانین مبارزه با موادمخدر در بسیاری از کشورها از جمله در کشورهای اروپایی برای مبارزه با حشیش خیلی سهل گیر بوده و مجازات شدیدی برای آن پیش بینی نشده است و همین موضوع نیز بر تشدید روند کشت و تشویق تولید کنندگان حشیش برای تسلط بر بازارهای مصرف را تقویت کرده است. در بخش دیگری از گزارش به کشفیات حشیش در مسیرها و مقاصد حمل این ماده اعتیادآور اشاره گردیده و به طور مثال وضعیت کشفیات حشیش در ترکیه را مطرح کرده است. در این باره در گزارش آمده است که هر چند در سال ۲۰۱۰ از میزان کشفیات هروئین در ترکیه کاسته شده اما بر میزان کشفیات حشیش در آن کشور به طور بارزی افزوده شده است و گزارش نتیجه می گیرد که این افزایش کشفیات در مسیر می تواند ناشی از تغییر الگوی قاچاق از هروئین به حشیش به مقصد کشورهای اروپایی باشد. رویش وحشی حشیش در منطقه آسیای مرکزی نیز یکی از عوامل تاثیر گذار بر روند تولید و بازار مصرف این ماده در منطقه و در سایر کشورهای بوده است.

وضعیت آمفتامین ها در جهان

• یک موضوع مهم مورد اشاره در گزارش، اشاره به کاهش کشفیات آمفتامین ها است. در این باره آمده است که در سال ۲۰۱۰ میزان کشفیان آمفتامین ها در مقایسه با سال ۲۰۰۹ تا ۴۱ درصد کاهش داشته است و از ۳۳ تن به ۱۹ تن تقلیل پیدا نموده است. در این زمینه تصریح شده که این کاهش کشفیات در مناطق خاورمیانه و نزدیک اتفاق افتاده است. این مناطق بیش از ۷۰ درصد کشفیات جهانی آمفتامین ها را شامل می گردند. ذکر این نکته ضروری است که در حالیکه در گزارش به کاهش کشفیات در این مناطق اشاره می شود اما در طول دو سال گذشته آمار ارائه شده از سوی ایران دال بر افزایش کشفیات و انهدام لابراتوارهای تولید آمفتامین بوده که در صورت اعلام کاهش در سایر کشورهای منطقه، این فرض را در مجامع بین المللی تقویت می کند که ایران از عمده ترین مناطق تولید این مواد در این زیر منطقه ها می باشد! در این زمینه به نظر عدم هماهنگی و وحدت رویه در اعلام آمار توسط مراجع ذی ربط مختلف، باعث ایجاد مشکل در این باره گردد. در این باره در بخش دیگری از گزارش ذیل عنوان تولید آمفتامین ها به این موضوع اشاره شده است که روند تولید این ماده در ایران روندی رو به افزایش داشته و در این زمینه به مصادیق کشف اشاره گردیده است. ایران، سوریه و پاکستان از جمله عمده ترین کشورهای متقاضی واردات پسوافدرین در منطقه گزارش شده اند و در زمینه واردات افدرین و تقاضا در این مورد به پاکستان اشاره شده که عمده ترین متقاضی این پیش ساز بعد از چین و امریکا می باشد. روند کشف آمفتامین در عراق نیز در حال افزایش اعلام گردیده است.

حمیدرضا رفیع پور طهرانی

پیمانهای استراتژیک حصارهای امنیتی آینده افغانستان

آنچه در این توافقنامه استراتژیک جالب توجه است، موضوعاتی است که در این پیمان گنجانده خواهد شد، موضوعاتی است مانند حقوق بشر، حقوق زنان، آموزش، تجارت و مسائل محیط زیست. این موضوعات از آن جهت جالب توجه است که از یک سو امریکا و نیز حکومت افغانستان تلاش دارد با گروه طالبان مذاکره نمایند و حتی حاضرند که به مرور زمان قانون اساسی کشور را تغییر دهد و به خواسته های طالبان در مورد ساختار نظام سیاسی تن در دهند و از سوی دیگر در موافقت نامه امریکا و افغانستان و نیز موافقتنامه استراتژیک میان افغانستان و اتحادیه اروپا بر روی مسایل دموکراسی، حقوق زنان و حقوق بشر و... تاکید شده است.

اگر به متون موافقتنامه های که میان هند و افغانستان و امریکا و افغانستان و نیز سه کشور اروپایی امضا گردیده است توجه شود، این موافقتنامه های نشان می دهد که بیشترین نگرانی این کشورها از زیر پا قرارگرفتن حقوق زنان و حقوق بشر در آینده افغانستان است و به همین دلیل این موضوعات در موافقتنامه های استراتژیک گنجانده شده است تا مسیر دموکراسی در آینده افغانستان به سوی استبداد و خودکامگی و افراطی گری کشیده نشود.

براین اساس این موافقتنامه ها نشان می دهد که تلاش صلح با طالبان در سایه دادن امتیازات کلان به منظور تغییر نظام سیاسی در کشور و حتی تغییر قانون اساسی امری است

که به سادگی تحقق نخواهد یافت و گروه طالبان اگر می خواهند به کاروان صلح بپیوندند، باید اصل نظام دموکراسی و حاکمیت قانون اساسی کشور را بپذیرد.

آقای یوشاکاس هم چنین گفته است: "توافقنامه‌ای که ما به حکومت افغانستان پیشنهاد می‌کنیم، همه جانبه است و مسائل زیادی در آن گنجانده شده است. پیش‌شرط برای توافق و همکاری میان افغانستان و اتحادیه اروپا، ایجاد حکومتداری بهتر است". هنوز روشن نیست که تعریف اتحادیه اروپا از حکومتداری خوب چیست، آیا حکومت داری فعلی را یک حکومت داری مطلوب در افغانستان می‌داند یا خیر، از این که این موضوع را به عنوان یک پیش شرط مطرح کرده، نشان می‌دهد که اتحادیه ناگزیر است که با حکومت افغانستان همکاری کند و از گسترش فساد در کشور انتقاد نکند، زیرا زمانی که انتقاد حالت اصلاحی به خود نگیرد و سبب گسترش تنش‌های بیشتر شود، بهتر آن است که سکوت اختیار کند و در سایه این سکوت به صورت غیر مستقیم انتقاد نمایند.

تأکید بر حکومت داری خوب به عنوان یک پیش شرط در واقع از آن دست انتقادات غیر مستقیم در مورد گسترش فساد در کشور است که امروزه به اوج خود رسیده و توده‌های مردم را دچار یأس و ناامیدی از آینده خود در افغانستان ساخته است. اما با همه این‌ها باز هم امریکا، اتحادیه اروپا و دیگر کشورهای کمک‌کننده به افغانستان روی حکومت داری خوب و مدیریت سالم در افغانستان تأکید می‌کنند.

اکنون آنچه در این مورد جای نگرانی وجود دارد این است که آیا حکومت افغانستان می‌تواند از پس تعهداتی که با این موافقتنامه‌ها داده است عملی نماید و یا این که با فراز و نشیب مانند

ده سال گذشته مواجه می گردد که بخشی زیادی از کمک های جامعه جهانی حیف و میل گردید و در مسیر درستش مصرف نگردید و کمک های جامعه جهان به صورت عادلانه توزیع نگردید.

منبع: www.afghanpaper.com

گزارش سال ۲۰۱۲ وزارت امور خارجه آمریکا درباره قاچاق انسان در افغانستان

گزارش مزبور ترجمه گزارش سال ۲۰۱۲ وزارت امور خارجه آمریکا درباره وضعیت قاچاق انسان در افغانستان می باشد .

افغانستان یک کشور منبع، ترانزیت و مقصد نهایی برای مردان، زنان و کودکانی است که مورد هدف کار اجباری و قاچاق به منظور بهره کشی جنسی، قرار میگیرند. قاچاق انسان در داخل افغانستان نسبت به قاچاق بیرون مرزی، بیشتر صورت می گیرد. اکثریت قربانیان قاچاق انسان، کودکان میباشند.

بر اساس گزارشات سازمان جهانی مهاجرت، پسران و دختران خرد سال بصورت فزاینده در کارگاه های قالین بافی، نوکری داخل منازل ، برای عمل جنسی به منظور تجارت، گدایی اجباری و قاچاق مرزی مواد مخدر در داخل افغانستان، پاکستان، ایران و عربستان سعودی، مورد استثمار قرار گرفته اند. برخی از خانواده ها عمداً کودکان خویش را به جهت فحشای اجباری، به فروش می رسانند. خانواده های دیگر کودکان شان را جهت استخدام به همراه دلالتان و بازرگانان برای کار اجباری می فرستند. خانواده های کشاورز کوچک، اکثراً کودکان و بویژه دختران شان را جهت پرداخت بدهکاری به قاچاقچیان تریاک، به فروش می رسانند. بر اساس گزارشات دولت و سازمان ملل متحد، گروه های تروریستی از کودکان بین سنین ۱۲ الی ۱۶ به منظور انجام حملات انتحاری استفاده می کنند.

بعضی از خانواده های افغان مخصوصاً کودکان شان در مناطق شرقی افغانستان در صنعت خشت سازی بدلیل مقروض بودن در اسارت بسر می برند. بعضی از زنان و دختران افغان به فحشای اجباری و نوکری داخل منازل در پاکستان، ایران و هندوستان وادار شده اند. گزارشات حاکی از آنست که زنان و دختران از کشور های فلیپین، قرقیزستان، پاکستان، سریلانکا، ایران، تاجکستان و چین مجبور به فحشا در داخل افغانستان شده اند.

موسسات استخدام کننده، به بهانه یافتن زمینه های بهتر کار و وظایف با درآمد خوب، کارگران خارجی مخصوصاً کارگران از کشور های سریلانکا، نپال، هندوستان، ایران، پاکستان و تاجیکستان را به داخل افغانستان انتقال میدهند. قاچاقبران، روستا نشینان افغانستان را به بهانه انتقال به شهرها در داخل

افغانستان، هندوستان و پاکستان اغوا می کنند و بعضی اوقات آنها را بعد از رسیدن، به کارهای اجباری، خصوصاً فحشا مجبور می سازند. مردان افغانستان در ایران، پاکستان، یونان و احتمالاً کشورهای جنوب شرق آسیا در بخش های کشاورزی و ساختمانی در اسارت کار اجباری و بدهکاری در می آیند.

حکومت افغانستان با حد اقل معیار های مبارزه با قاچاق انسان مطابقت ندارد و در مقایسه با سال قبل شواهدی در زمینه همکاری در راستای رسیدگی به قضایای قاچاق انسان را ارائه ننموده، بنابراین، افغانستان برای سومین سال متمادی در ردیف دوم لیست نظارت قرار دارد. افغانستان از قرار گرفتن در رتبه سوم معاف گردید زیرا که دولت افغانستان برنامه مکتوبی را در دست دارد و تصریح نموده است که در صورت برنامه ریزی، همکاری بخصوصی را در زمینه تطبیق با معیار های مبارزه با قاچاق انسان مبذول خواهد نمود و منابع کافی را به جهت برنامه ریزی یاد شده تخصیص خواهد داد.

حکومت افغانستان به محاکمه و پیگرد مجرمین قاچاق انسان طبق قانون سال ۲۰۰۸ عمل ننمود و در عوض قربانیان قاچاق را بخاطر عوامل منتهج از قاچاق شدن شان، مجازات نمودند. سطح آگاهی قاچاق انسان در میان کارمندان حکومت افغانستان و ظرفیت نهادی حکومت در زمینه مبارزه با قاچاق انسان، در سطح پایین باقی مانده است.

توصیه ها و راهکارها برای افغانستان

- فعالیت در زمینه جلوگیری از مجازات قربانیان قاچاق انسان مانند فحشا توسط پلیس و محاکم بخاطر عوامل منتج از قاچاق شدن شان؛
- افزایش استفاده از قانون ضد قاچاق انسان منتشره سال ۲۰۰۸ مخصوصاً پیگرد قانونی قاچاقبران مظنون و محکوم و حبس نمودن آنان بعلاوه اعمال قاچاق انسان به منظور بدرفتاری جنسی و کار اجباری؛
- همکاری با موسسات غیردولتی جهت حصول اطمینان از اینکه تمامی کودکان مخصوصاً پسران بالاتر از سن ۱۱ که قربانیان قاچاق سوء استفاده جنسی و کار اجباری بشمار میروند خدمات حفاظتی را دریافت نمایند؛ ادامه نشست های منظم با کمیسیون عالی مبارزه علیه جرایم ربایش و قاچاق/انتقال انسان و تطبیق لایحه وظایف مربوط؛
- آموزش به کارمندان دولت در مورد مفاهیم جرایم ربایش، قاچاق انسان،
- بالابردن سطح ظرفیت واحد ضد قاچاق وزارت کشور افغانستان خصوصاً افزایش تعداد کارمندان واحد

- طرح برنامه ها برای جلوگیری از قاچاق مانند راه اندازی موسسات عمومی جهت هشدار به مردم در معرض خطر در مورد خطرات قاچاق و آرایه رهنمود برای مراجع دینی و فرهنگی تا در سخنرانی ها و ... دینی شان پیام های ضد قاچاق را بیاورند
- پیوستن به پروتکل قاچاق انسان سال ۲۰۰۰ سازمان ملل متحد.

پیگرد قانونی

حکومت افغانستان در مدت این گزارش، هیچگونه همکاری قابل ملاحظه را در زمینه تنفیذ قانون ضد قاچاق انسان نداشته است. قانون ضد ربایش و قاچاق/انتقال انسان افغانستان در سال ۲۰۰۸ توأم با ماده ۵۱۶ قانون جزا، ۸ الی ۱۵ سال حبس را برای قاچاق انسان به منظور کار، وضع نموده است. قانون یادشده همچنان مجازات حبس ابد را برای قاچاقبرانی که افراد را بمقاصد جنسی قاچاق میکنند، نافذ الاجرا می داند. علاوه بر آن، حکم حبس ابد جایگزین قانون محو خشونت علیه زنان در سال ۲۰۰۹ گردیده است که در آن مدت مجازات برای تجاوز جنسی به زور نسبت به زنان به ۱۵ سال کاهش یافته است. این مجازات در مقایسه به مجازات سایر جرایم سخت مانند تجاوز جنسی، جدی تر و متناسب تر میباشد. موسسات غیردولتی پیوسته طی گزارشات شان اظهار نموده اند که کارمندان حکومت افغانستان از معنی قاچاق انسان ترافیک انسان، ربایش، بدرفتاری و سایر جرایم آگاه نبوده و حکومت نیز در زمینه رفع این مشکل اقدام ننموده است. در زبان دری که در سراسر افغانستان وسیعاً مورد تکلم قرار دارد عین واژه برای قاچاق انسان و ترافیک انسان که همانا (قاچاق انسان) است بکار میرود که این مسئله مشکل را دوبار ساخته است. یکی از کارمندان دولت در مورد برخی از تحقیقات جرایم قاچاق انسان گزارش داد اما بنابر عدم وضوح، روشن نگردید که تحقیقات روی قاچاق انسان صورت گرفته یا ترافیک انسان. در جریان مدت این گزارش، حکومت هیچگونه گزارشی را مربوط به پیگرد قانونی و محاکمه جنایتکاران قاچاق انسان آرایه ننموده است.

همدستی کارمندان دولت در قاچاق انسان بمثابه یک مشکل جدی باقی مانده است. یکی از کارمندان دولتی اظهار داشت که قاچاقچیان به مسوولین حکومتی افغانستان رشوه میدهند تا زمینه رهایی آنها را از زندان فراهم سازند. ادارات ملل متحد و موسسات غیردولتی طی گزارشات جداگانه شان در مورد بدرفتاری جنسی در برابر پسران - خصوصاً بچه بازی توسط نیروهای امنیت ملی افغانستان سخن گفتند. وضعیت زندگی در پرورشگاههای دولتی بی نهایت خراب بوده و برخی از کارمندان مفسد، کودکان را مورد تجاوز جنسی قرار داده و آنها را به فحشا وادار داشته اند. گزارشاتی هم حاکی از آنست که پلیس ملی و پلیس سرحدی زمینه قاچاق انسان را مساعد ساخته و قربانیان قاچاق را مورد تجاوز

جنسی قرار داده اند. حکومت هیچگونه تلاشی در زمینه تحقیق، توقیف و پیگرد قانونی کارمندان دولتی که متهم به زمینه سازی برای قاچاق انسان میباشند، نداشته است.

موسسات بین المللی و غیر دولتی برنامه های آموزشی را برای پلیس و سایر کارمندان دولت در زمینه شناسایی و تحقیق قضایای قاچاق انسان راه اندازی نمود. برنامه های راه اندازی شده در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ ظاهراً منجر به بهبود در همکاری تنفیذ قانون نگردیده است.

حفاظت و حمایت از قربانیان قاچاق انسان

در مدت زمانی این گزارش، حکومت افغانستان پیشرفت چشمگیری را در حمایت از قربانیان قاچاق انسان نداشت. افغانستان قادر به تدوین و تطبیق دستورالعمل های نظام مند جهت شناسایی قربانیان قاچاق انسان به منظور ارجاع آنها به خدمات حمایتی، نبود. حکومت، زنان قربانی از خشونت را خصوصاً قربانیان قاچاق انسان را به مراکز مربوطه حمایتی انتقال می دهد. بر اساس گزارش دولت، در جریان سال ۲۰۱۱، تعداد هشت قربانی پاکستانی شناسایی گردید. چهارتن از این قربانیان که زنان بودند، به یکی از سرپناه ها فرستاده شدند اما مابقی که مردان بودند، بازداشت و زندانی شدند. دولت افغانستان با فقدان منابع جهت تهیه خدمات حمایتی برای قربانیان یا بصورت مستقیم یا از طریق سایر موسسات، روبرو بود.

سازمان بین المللی مهاجرت و موسسات غیردولتی همکار، مسوولیت تنظیم سه سرپناه کوتاه مدت در کشور را بعهده داشت و مساعدت های زیادی را برای اکثریت قربانیان فراهم نمود، اما نبود بودجه مانع کمک سودمند حمایتی برای قربانیان گردید. برخی از آنها در اثر تهدیدات از جانب جوامع محلی، با دشواری هایی روبرو بودند. بر اساس گزارشات سازمان جهانی مهاجرت، این سازمان در جریان سال ۲۰۱۱ به تعداد ۱۹۹ قربانی را که اکثریت شان پسران بودند، کمک نمود. با آنکه خدمات ویژه حفاظتی برای قربانیان مرد سنین ۱۱ و پایین تر وجود داشت، چنین خدمات برای پسران بالاتر از سن ۱۱ سال وجود نداشت. در جریان این گزارش، شواهدی مبنی براینکه حکومت، قربانیان را تشویق نموده باشد که در تحقیق درباره مورد قاچاق شان کمک کنند، موجود نمی باشد.

کارمندان دولت، قربانیان را بنابر قاچاق شدن آنها مجازات نمودند. در برخی از قضایا، قربانیان قاچاق انسان با وجود وضعیت مشخص، تا روشن شدن وضعیت شان در زندان به سر بردند. قربانیان زن قاچاق انسان، پیوسته دستگیر و حبس شده یا به دلیل فحشا یا فرار از منزل و فرار از شوهران شان که آنها را به فحشا مجبور ساخته بود و یا حتی اگر بمقصد سرپناه هم فرار کرده بودند، به دلیل اتهام فرار از منزل

مورد مجازات قرار گرفته اند. زنان متضرر که مکانی در سرپناه نداشتند اغلب به زندان افتاده اند. مقامات دولتی چندین طفل را به سوء ظن انجام حملات انتحاری، بازداشت نمودند که بر اساس گزارشات این کودکان توسط گروه هایی مسلح مخالفین در پاکستان آموزش دیده و تجهیز شده بودند. گزارشاتی هم وجود دارد که پلیس قربانیان زن قاچاق انسان و کودکان مظنون حملات انتحاری را قبل از محاکمه مورد تجاوز جنسی قرار داده اند. برخی از پسران قاچاق شده در هنگام بررسی وضعیت شان در دارالایتام های دولتی یا مراکز امن جوانان نگهداری شدند و مردان بزرگسال قاچاق شده دستگیر و محاکمه گردیدند.

پیشگیری

در مدت زمانی این گزارش، حکومت افغانستان پیشرفت قابل توجهی را در زمینه جلوگیری از قاچاق انسان ننموده، اما ساختار ضد قاچاق انسان را ایجاد نمود. در ژانویه ۲۰۱۲، کمیسیون عالی مبارزه با جرایم ربایش و قاچاق/انتقال انسان که در قانون ۲۰۰۸ منعکس شده بود سرانجام توسط وزیر دادگستری افغانستان افتتاح گردید. کمیسیون یاد شده چندین بار جلساتی را دائر و بخشنامه وظایف برای فعالیت های خویش را تدوین نمود. واحد ضد قاچاق/انتقال انسان وزارت کشور افغانستان با کمبود پرسنل مواجه بود. هماهنگی میان وزارتخانه های دولت در رابطه به مسایل مربوط به قاچاق انسان در این مدت، بهبود یافت. کمیسیون شبه دولتی مستقل حقوق بشر افغانستان در ماه جولای ۲۰۱۱ گزارشی را در مورد عوامل و انواع قاچاق زنان و کودکان منتشر ساخت و حاوی توصیه هایی جهت رسیدگی به آن بود.

دولت افغانستان هیچگونه طرحی را مانند بنگاههای اطلاع رسانی عمومی جهت آگاهی بخشی به مردم در معرض خطرات قاچاق انسان، آماده ننمود. هیچگونه پیشرفتی در راستای برآوردن اهداف برنامه کاری ژانویه ۲۰۱۱ جهت مبارزه با آزارجنسی کودکان صورت نگرفت. کمتر از ۱۰ درصد نفوس گواهی تولد دارند و حکومت هیچگونه بنگاه اطلاع رسانی را برای بالا بردن سطح آگاهی مردم در رابطه با ثبت موالید، راه اندازی ننمود. همچنین هیچگونه اقدامات در رابطه با کاهش تقاضا برای اعمال جنسی بمنظور تجارت، اتخاذ ننمود. افغانستان فاقد عضویت در پروتکل قاچاق انسان سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۰ میلادی میباشد.

منبع: <http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/2012/192366.htm>

اخبار

گزارش مدیر اجرایی دفتر مقابله با مواد مخدر (UNODC) به شورای امنیت سازمان ملل متحد در باره وضعیت مواد مخدر و جرم در غرب آفریقا

۱۲ جولای ۲۰۱۲ مطابق با روز پنج شنبه مورخ ۲۲ تیرماه ۱۳۹۱ آقای یوری فدتوف مدیر اجرایی دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) طی گزارشی به شورای امنیت سازمان ملل نگرانی خود را در مورد مواد مخدر و جرم فراملی در غرب آفریقا ابراز داشت.

فدتوف اظهار داشت در سال ۲۰۱۱ حدود ۳۰ تن کوکائین و ۴۰۰ کیلوگرم هروئین به غرب آفریقا قاچاق شده است و گزارش های دیگر حاکی است همچنین لابراتوارهای متامفتامین در این منطقه کشف شده است. بر اساس گزارش جهانی مواد مخدر ۲۰۱۲، عواید سالانه ناشی از قاچاق کوکائین در غرب آفریقا حدود ۹۰۰ میلیون دلار برآورد می گردد و امروزه غرب آفریقا دیگر مسیر ترانزیتی محسوب نمی شود بلکه به مقصد نهایی برای مصرف نیز تبدیل شده است. این گزارش نشان می دهد که در حال حاضر حدود ۲،۳ میلیون مصرف کننده کوکائین در غرب و مرکز آفریقا زندگی می کنند که عمده آنها در غرب آفریقا ساکن هستند.

مدیر اجرایی UNODC ادامه داد افزایش قاچاق، تولید و مصرف مواد مخدر و همچنین دزدی دریایی و ناامنی در غرب آفریقا موجب شده است تا این منطقه به یکی از چالش های کلیدی برای دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد و همچنین به یکی از اولویت های این دفتر تبدیل شود.

او بر اقدام هماهنگ در مواجهه با این تهدیدات فراملی شتابان و در حال تحول تاکید نمود و افزود چالش های پیچیده در غرب آفریقا تک تک کشورها و کل منطقه را به زورآزمایی می کشاند. او گفت در برابر همه این چالش ها، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد در حال ایجاد تعهد سیاسی از طرق ساختارهای منطقه ای به خصوص ECOWAS،

توسعه رویکردهای بین‌سازمانی و ارائه راه حل مبتنی بر برنامه‌های منطقه‌ای یکپارچه است. از آن جمله می‌توان به ابتکار ساحل غرب آفریقا اشاره کرد که در آن دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد بعنوان یک بازیگر کلیدی در ارتقاء ظرفیت‌های ملی و منطقه‌ای سازمان‌های انتظامی، آزمایشگاهها، مبادله اطلاعات، مقابله با پول شویی، بهبود مدیریت مرزی و تقویت سیستم عدالت کیفری به ایفای نقش می‌پردازد.

برای مقابله با این پدیده نسبتاً جدید و رو به رشد دزدی دریایی در خلیج گینه که از سال ۲۰۱۰ بیش از ۱۰۰ مورد گزارش شده است، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد در مشارکت با سایر آژانس‌های تخصصی سازمان ملل یک مأموریت برای "ارزیابی تهدید" انجام داد و ادامه داد در حال حاضر نیز بر روی برنامه منسجم ملی در بنین مشغول هستیم تا تلاش‌های این کشور را در مقابله با دزدی دریایی و امنیت دریایی تقویت بخشیم همراه با بخش امور سیاسی، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد در حال تهیه پیش‌نویس گزارش دبیر کل سازمان ملل در خصوص تاثیر جرم سازمان یافته فراملی در غرب آفریقا و منطقه ساحل است. برای کمک به مقابله با پول شویی، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد نسبت به ایجاد واحدهای جرم فراملی در گینه بیسائو، لیبریا و سیرالئون مبادرت ورزیده است.

فدوتوف گزارش خود را با این جمله به پایان رساند: هدف ما باید بر کمک به کشورها برای پیشبرد توسعه پایدار در آنها و همچنین تضمین صلح و سعادت در منطقه متمرکز باشد.

ملاحظه:

محل نشست و متن اظهارات مدیر اجرایی دفتر UNODC حاکی است که موضوع "مواد مخدر" بعنوان یک موضوع مستقل در حال کم‌رنگ شدن و یا در حال ادغام در موضوع کلی "جرم سازمان یافته فراملی" است.

از طرف دیگر، نگرش جهان غرب و همچنین سازمان ملل در چند سال اخیر حاکی از آن است که این موضوع (خواه بصورت مستقل و خواه با ادغام در جرم سازمان یافته فراملی) در حال تبدیل شدن به یک موضوع امنیتی است که می‌رود تا صلح و ثبات بین‌المللی را تهدید نماید.

Ravand

(A Monthly Review of Global Trends in Drug Controlling)

Drug Control Headquarters
Office of International Relations

JUL- ۲۰۱۲